

Laulu oravasta

TIMO.

Makeasti oravainen
Makaa sammalhuoneessansa;
Sinnepä ei Hallin hammas
Eikä metsämiehen ansa
Ehtineet milloinkaan.

Kammiostaan korkeasta
Katselee hän mailman piirii,
Taisteloä allans' monta;
Havu-oksen rauhan-viiri
Päällänsä liepoittaa.

Mikä elo onnellinen
Keinuvassa kehtolinnass'!
Siellä kiikkuu oravainen
Armaan kuusen äitinrinnass':
Metsolan kantele soi!

Siellä torkkuu heiluhäntä
Akkunalla pienoisella,
Linnut laulain taivaan alla
Saattaa hänen iltasella
Unien Kultalaan.

Seitsemän veljestä (2. luku)